

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА

бул. "Витоша" № 2 факс 980-88-49 e-mail: sgp@prb.bg

пр.пр.№ 408/2011г.

13.05.2011 г.

СОФИЯ

До

Г-н Давид Бенйозеф

Президент на Софийска ложа „Кармел”

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
ЗА ОТКАЗ ДА СЕ ОБРАЗУВА НАКАЗАТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО
гр.София , 11.05.2011г.

Антон Стефанов – прокурор при СГП, след като се запознах с материалите по пр.пр.№ 408/2011 г.по описа на СГП,

УСТАНОВИХ:

Настоящата преписка е образувана в СГП по материали изпратени от ВКП, съдържащи искане на Настоятелството на Софийска ложа „Кармел 3355 на Б’ней Б’рит „, за провеждане на разследване срещу Волен Сидеров – депутат от 41 Народно събрание за проповядване на антисемитски възгледи - престъпления по чл. 108,162 и 164 от НК.

В искането на ложата е посочено ,че в новите издания на книгите „Бумеранг на злото „, и „Властва на мамона „, чийто автор е Волен Сидеров се съдържат антисемитски формулировки и лозунги и ,че като цяло книгите са подстрекателски и в пълна степен отговарят на даденото от ОССЕ работно определение на антисемитизъм.

По преписката е възложено извършване на проверка от органите на МВР в хода на която са снети обяснения от автора на книгите, жалбоподателите и от издателство „Бумеранг „, са изискани екземпляри от посочените книги.

Общоприето е ,че антисемитизма е вид идеология , а еврейте са етно-религиозна група включваща както родените евреи ,така и приелите юдаизма.

Идеологията е система от принципи и норми за организация на обществото,които обхващат всички сфери на проявление на обществения

живот и представлява идея обвързана с морални ценности и политически възгледи.

От юридическа гледна точка за да са налице обективните признания на престъплението по чл. 108,ал.1 от НК е необходимо от фактическа страна разпространяване на антидемократични възгледи за устройството и дейността на държавата и обществото. За антидемократична може се смята само онази идеология, която е отречена безусловно и напълно в Европа, като не просто чужда идеология, а като враждебна на европейските ценности.

От субективна страна е необходимо деянието да е извършено под форма на вината – пряк умисъл и да е налице и специална цел – отслабване на държавната власт или да и се създадат затруднения.

От правна гледна точка , за да са налице обективните признания на състава на чл. 162,ал.1 от НК е необходимо, да е налице проповядване или подбуждане към расова , национална, етническа вражда или омраза или към расова дискриминация ,чрез слово ,печат или други средства за масова информация.

Общото между изпълнителните деяния по двата престъпни състава / чл.108,ал.1 и чл. 162,ал.1 от НК / е ,че се разпространява една оценъчна информация чрез която деца развива ,аргументира и огласява възгледи,които по естеството си антидемократични или са годни да разпалят расова или етническа омраза или да прераснат в расова дискриминация., като без значение е използваното средство за проповядване / печат ,интернет,слово и др./ Като целенасочена информационна дейност проповядването въздейства върху съзнанието на адресатите си непосредствено / чрез слово /или посредством излагането и публикуването чрез печатни издания или интернет пространството.

От друга страна печатът и другите средства за масова информация са преди всичко средства за разпространяване на мнения, информация и идей чрез съответен способ / писмено , чрез звук или изображение / и в строго определени случаи подлежат на цензура или нормативни ограничения,а именно когато накърняват правата и законните интереси на определени социални и етнически и религиозни общност и групи или човешката личност. Съгласно чл.4 от Международната конвенция за премахване на всички форми на расова дискриминация ,както и определени текстове от Конституцията на РБългария /чл.44,ал.2/ и Наказателния кодекс / чл. 162-164 / държавите могат да обявяват за нарушение на закона пропагандирането на омраза на расова,национална или религиозна основа.

Самата същност на конституционното право свободно да се изразява и разпространяват мнения и идей има за своя предпоставка ценността на конкуренцията на идеи и противопоставянето на различни гледни точки.

От анализа на материалите приложени по преиската не може да се приеме ,че в посочените от жалбопадателя фрази и изрази съдържащи се в посочените книги е налице защита и/или проповядване на идеи ,които да

влизат в противоречие с конституционно установените принципи на демокрацията и държавното устройство на страната, които да съдържат съставомерните признания на престъплението по чл. 108, ал.1 от НК както от обективна страна ,така и от субективна .Не е налице и специалната цел предвидена в състава на престъплението ,а именно отслабване на държавната власт или създаването на задруднения във функционирането и.

Също така от характера на фразите използвани от Председателя на ПП „Атака „ – Волен Сидеров в посочените печатни издания не може да се направи извода ,че е налице подбуждане или проповядване на етническа вражда , а по скоро това е израз на лично мнение на автора и използвани от други автори формулировки касаещи рационализиращо тълкование на т.нар. еврейски въпрос с производните политически програми за разрешаването му. Няма данни лица да са възприели думите на Волен Сидеров, като послание за формиране на омраза или враждебно отношение между тях на етническа основа или да са се формирали обществени предпоставки за възникване на етнически конфликти и омраза сред различните общности в страната.

Не са налице данни за наличието и на субективните признания от състава на престъплението по чл. 162, ал.1 от НК, а именно с изложеното от Председателя на ПП „Атака „ в книгите „Властта на мамона „ и „Бумерангът на злото „, да е искал или допускал пораждането на етнически конфликт или насаждане на омраза срещу представителите на еврейската религия .

От съвкупната оценка на събрания доказателствен материал по конкретния случай ,намирам ,че липсват надеждни и достатъчно конкретни доказателства, за извършено престъпление по чл.162, ал.1 от НК.

Изпълнителното деяние на състава на престъплението визирало в чл. 164, ал.1 от НК се изразява в проповядване на омраза т.е. разпространяване на схващания, които са от такова естество ,че да създадат неприязън спрямо отделна група от хора заради принадлежността им към определена религиозна общност. При това престъпление е налице също проповядване на омраза,както при състава на престъплението по чл.162 ,ал.1 от НК, но не на расова или национална основа ,а на религиозна основа. От субективна страна формата на вината също е умисъл - пряк или евентуален. Проповядването се свежда до даване на една положителна оценка на съществуването на омраза по религиозни съображения. При това престъпление се развиват и огласяват възгледи, годни да разпалят религиозна неприязъм към определена религиозна група.

От събрания в хода на проверката доказателствен материал и съвкупния му анализ не може да се приеме по безспорен и категорчен начин ,че са налице признания на състава на посоченото престъпление. В книгите са изложени по скоро исторически данни и факти , а не са развити възгледи които са в състояние да доведат до религиозна омраза към определена група от хора обединени в дадена религиозна общност. По преписка липсват и данни в изследваните книги и конкретно в посочените от жалбоподателя фрази да е

вложен умисъл за насаждане на религиозна омраза , а умисъла е необходима предпоставка за субективната съставомерност на деянието.

Предвид горното и на основание чл.199, вр. чл.213,ал.1 от НПК, вр. чл. 24,ал.1,т.1 от НК :

ПОСТАНОВИХ:

ОТКАЗВАМ да образувам досъдебно производство по пр.пр.№ 408/2011 год. по описа на СГП, поради липса на съставомерните признания на състав на престъпление от общ характер по смисъла на НК .

Копие от постановлението да се изпрати на e-mail адреса на жалбоподателя.

Настоящото постановление на основание чл. 213,ал. 2 от НПК подлежи на обжалване пред Апелативна прокуратура гр.София .

Преписка № 408/2011 год. по описа на СГП да остане на съхранение в СГП.

ПРОКУРОР : ...
/ Антон Илчеванов /

